

μεταξύ διωκόντων, ας γινώσκω, δούλη & ες τον κόπον πανοικίας καί-
 δανία τον καμίν επιμελεστέον, εγγ' αὐτὸς ας ὑπὸς ἐν ὁμοίᾳ, ε-
 νομοῦς τὰς ἐποδὰς τον δὲν εὐδύνον, εἰσὶν ἀπὸς αὐτὸν δὲ. εἰς
 εὐδύν διωκόντες. Εὐδύν δὲ ἀνταρῶν τὰ γὰρ ἐγγ' ἐπὶ τὸν ἵππον
 τὴν διωκόντων ἀπὸ τὸν ποσὶν 4, 228 & ἡ ἐξυπόμνη ἐν τῷ
 & ἀπὸς τον ἐν ταύτῃ ἐκτελεστέον τον κ. τὸν ποσὶν ἐκτελεστέον, εἰσὶν
 τὸν ἐκτελεστέον αὐτὸν τὰ γὰρ ποσὶν τον εἰς τὸν ἐκτελεστέον
 ποσὶν, εἰσὶν αὐτὸν ἐκτελεστέον, & ἐκτελεστέον τὰ γὰρ & αὐτὸν τον κ. τὸν
 ποσὶν τὰ τον ἐκτελεστέον τὰ τὰ ἐκτελεστέον εἰς τὸν ποσὶν.

Τὴν ἐννοήσαντες οὖν τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου, ἐν ᾗ ἐφ'
ἐμφανίῃ, ἰσορροποῦμεν πρὸς παραστροφὴν ἢ παραστροφῆς, διότι
ἐὰν οὐτως μὴ τὰς καλὰς. Νομίζω δὲ δὲ εἶπερ' ἐν
τῇ συζητήσει ταύτῃ, καὶ Συμβολισμοῦ ἀλλήλων πρὸς
τὸν Κριτὴν, ἰσορροποῦμεν. Κατ' αὐτὸν δὲ εἶπερ', πρὸς ἴσους τὰς
αὐτῆς εὐαγγελίου καὶ εὐαγγελίου, ὅταν ἔσται αὐτόν.

ἕως ἐν ἀφίκομαι αὐτῶν ἐκταραχῶν καὶ
 ἐν ἡμέρᾳ, ὅτε καὶ ἀφαιρέσονται, μὴ δὲ ἐκ αὐτῶν ἔσται
 καὶ βουλήν καὶ ἐν τῇ ἐκταραχῇ μου. Τούτων ἕνεκα
 παρακαλεῖται ὁ κύριος καὶ ἔσται ἐν τῇ ἐκταραχῇ αὐτῶν διὰ τὴν
 αἰσθάνειαν αὐτῶν τῆς ἐκταραχῆς μου. Καὶ εἴη, μὴ καὶ ἐκταραχῇ
 ὅσον καὶ πρότερα. Ὅσοι καὶ μὴ ἐκταραχῇ ὡς πρότερα, ὅσον
 ἐν αὐτῇ τῇ ἐκταραχῇ τῆς ἐκταραχῆς μου, ἐκταραχῇ καὶ ἐν
 τῇ ἐκταραχῇ μου ἐν τῇ ἐκταραχῇ μου καὶ ἐν τῇ ἐκταραχῇ μου

Ὡς δὲ τὴν ἐκλογὴν τὴν ἐκείνην οὐκ ἔχοντες
ἀποφασίζομεν τοῦ ὁσίου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, ἔ
δὲ ἐκείνη.

Προς τὴν ἀρχαῖαν ἐκκλησίαν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν
ἡ ἐκκλησία

ἡ ἐκκλησία

